

[Clausager.]

afgjort Afslag, han vilde ikke gaa den Vej. Det beklager jeg, thi jeg er ikke i Tvivl om, at det er en Vej, der er farbar, og som vilde vise sig at være effektiv, hvis man kunde slaa ind paa den og faa begyndt paa den rigtige Maade.

De andre Veje er sikkert ikke saa gode. Der er først § 5. Jeg skal ikke benægte, at naar man søger at begrænse Muligheden for at faa Tillægslaan i Ejendomme, saa kommer der færre Obligationer paa Markedet, og saa kan det i nogen Grad bevirke en Styrkelse af Kurserne. Men det er saa uendelig lidt, man kan gøre i saa Henseende. Den Smule, hvad Obligationsmassen angaar, der fremkommer ved, at man faar Tillægslaan, er ingenting i Sammenligning med de store nystiftede Laan paa Grundlag af Nybyggeriet. Det er ingenting, og saa er der endelig det, at man kan ikke undgaa — selv om vi har faaet denne Paragraf meget forbedret gennem Forhandlingerne — at komme til at genere en hel Del, idet den Mand, der sidder med udmærket Plads til at kunne tage Tillægslaan i sin Kreditforening, et godt Laan, han kan ikke faa det, han skal gaa til Banker, Sparekasser og andre. At de saa maaske skal sælge Obligationer, der kastes paa Markedet, det tænker Regeringen ikke paa, sandsynligvis ikke. Men det er ikke rart at komme til at genere Erhvervslivet, og derfor siger jeg: Denne Paragraf virker saa lidt, og dens Gener baade for de laantagende og ogsaa for Kreditforeningerne er sikkert større end den Smule Gavn, man kan have af den, saa derfor foreslaar vi, at den gaar ud.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen sagde, at Hensigten med denne Paragraf var at begrænse Gældsstiftelsen i Landbruget. Det kan dog vist ikke være rigtigt. Det er dog vist en lidt uovervejlet Udtalelse, at man vil begynde en Begrænsning af Gældsstiftelsen inden for Landbruget ved at sige til en Mand, der har 10 pCt. af den Laanesum, han kan faa: Du kan ikke faa mere. Men en Mand, der har 70 pCt., det er det samme. At man skulde tage det paa den Maade, til Trods for, at det er saa forskelligt, det tror jeg dog ikke er Meningen. Nej, Meningen maa være den simple at begrænse Udbuddet af 4 pCt. Obligationer, det kan fornuftigvis ikke være andet. Vil man begrænse Belaa-

ningen af Ejendomme, saa maa der lægges et Loft, men man lægger jo ikke et Loft saadan ud og ind, op og ned, det er for meningsløst. Saa det var vist en lidt uovervejlet Udtalelse, det ærede Medlem der kom med, en Udtalelse, som ikke betyder noget.

Hvad § 6 angaar, saa kan vi ogsaa tiltræde den. Den er formildet en Del. Det er jo et vanskeligt Punkt at røre ved, men i en samlet Konverteringsplan er det ganske forstaaeligt og rimeligt, at man ønsker, at ogsaa private Laan kan sættes ned i Rente. Naar derimod man tager den som en løseværet Paragraf, er der ikke saa meget Brug for den. Men i Betragtning af, at den er formildet en Del, at det er saaledes, at man ikke kan tvinge Renten ned, men siger til Laaneren: Du kan sige dit Laan op — saa synes jeg, den er forsvarlig og kan tages, og vi vil derfor tiltræde den.

§ 7 kan vi ogsaa tiltræde, selv om den staaar i den nugældende Lov af 16. November 1933, den, vi kalder den gamle Konverteringslov. Jeg kan erklære mig tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen sagde, at Overformynderiet er med, selv om det er taget ud her. Det er vistnok taget ud, fordi det saa ikke godt nok ud over for Justitsministeriet og Overformynderiet, at man saadan havde dem med i en almindelig Paragraf. Nu vel, Realiteten er det afgørende, og naar det er med alligevel, kan det gaa.

§ 8 havde vi egentlig bestemt at ville gaa imod, den angaar Hypotekforeningernes Rentenedsættelse, men efter de Oplysninger, vi har faaet i Udvalget af Ministeren, Oplysninger, han ikke saa gerne vilde give her i Tinget, vil vi ikke stemme imod den, men afholde os fra at stemme.

Hvad de følgende Paragraffer angaar, kan vi tiltræde dem. Dette gælder baade Bestemmelsen om at tage en halv Million til de dobbeltmøntede Obligationers Kreditforeninger af Konverteringsafgiftens Provenu og Bestemmelsen om at nedsætte Renten af Statsobligationens Laan. Dette kan vi medvirke til.

Saa er der § 12 tilbage. Denne Paragraf omtalte det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen ret udførligt, og jeg skal ikke sige meget om den. Jeg skal kun sige dette, at nu har vi altsaa sort paa hvidt for, at Ban-